

foreligger et formelt fast Tilbud, er ligegyldigt. Jeg vil hævde, at den nu fungerende Finansminister kunde have faaet Laan baade til en Kurs af 91 og 93 til $3\frac{1}{2}$ pCt., og at hans Forgænger i 1910 kunde have faaet et Laan til $94\frac{3}{8}$. Om det saa var et formelt bindende og fast Tilbud, er i denne Sammenhæng — deri vil jeg give det ærede Medlem fra Kalundborg Ret — fuldkommen ligegyldigt.

Jeg har nu kun een Bemærkning tilbage; den angaar det, som jeg vil kalde de spøgefulde Bemærkninger, der bleve vekslede mellem det ærede Medlem, der sidst talte (Rode), og den højtærede Konseilspræsident, som altsaa rent uvilkaarligt lod sig henrive til dette Udtryk: „Vor Herre bevar os“, o: fra min Ringhed som Meningsfælle. Ogsaa i den Henseende maa jeg give det ærede Medlem fra Kalundborg fuldkommen Ret: Jeg tror ikke, at Vor Herre bevarer det ærede Ministerium for at faa os til Partifæller — foreløbig.

Formanden: Jeg vil henstille til ærede Medlemmer, der ønske Ordet, at fatte sig i størst mulig Korthed, for at vi kunne komme Dagsordenen igennem i dette Møde.

Finansministeren (N. Neergaard): Jeg kan berolige det ærede Medlem for Københavns 4de Valgkreds (Schovelin) med Hensyn til de Erklæringer, jeg afgiver her; han behøver ikke at frygte for, at mine Ord ere satte paa Skruer. Naar jeg har sagt, at Finansministeren ikke var Laansøger, var det bogstavelig Sandhed, men jeg gik ganske vist ud fra, at det ærede Medlem og andre, der hørte den Udtalelse, nok forstod saa meget, at det selvfølgelig ikke betød, at Finansministeren ikke gerne ønskede at modtage direkte Tilbud fra tilstrækkelig kompetente Finansgrupper, og hvis de ikke have vidst det, saa er det, fordi de ikke have hørt andre samtidige Udtalelser af mig. Jeg ved, at jeg mange Gange har sagt: Vi ere ikke Laansøgere, men modtage og overveje gerne direkte Tilbud fra tilstrækkelig kompetente Finansgrupper om Laan paa Vilkaar, der forekomme os acceptable. Det har dog været tydelige Ord nok for Pengene, og ingen har kunnet være i mindste Tvivl om, at saadanne Tilbud vilde være velkomne.

Ærede Medlemmer blive ved med stor Ihærdighed at paastaa, at der har foreligget i hvert Fald Underhaandstilbud,

som i alle Maader have været tilfredsstillende og bedre end det, der her er Tale om. Ærede Medlemmer glemme lige saa konstant det, som det mest af alt kommer an paa, nemlig Laanebeløbets Størrelse; thi at der antydes en maaske ret gunstig Kurs for et Laan paa 40 Millioner, lærer mig ikke det mindste om, hvad jeg kunde have faaet et 100 Mill. Kr.s Laan til; det vilde sandsynligvis blive nogle Points under. Jeg begriber ikke, at ærede Medlemmer saa vedblivende kunne lukke deres Øjne for den Kendsgerning, at det er derpaa, det kommer an. Der er ikke hverken direkte eller indirekte til nogen Tid fra, hvad jeg vil kalde, alvorlig Side tilbudt mig et Laan af den Størrelse, jeg behøvede, paa Vilkaar, der ere væsentlig bedre eller overhovedet bedre end det, der her foreligger. Det ærede Medlem for Københavns 4de Valgkreds (Schovelin) antydede noget om Underhaandstilbud paa et $3\frac{1}{2}$ pCt.s Laan til en Kurs af 93. Det har aldrig foreligget, ikke fra nogen Side, som der var den mindste Grund til at lægge Vægt paa, ikke fra nogen herværende Banks Side.

Det ærede Medlem fra Kalundborg (Rode) sagde sluttelig noget, han havde Ret i; han indrømmede stiltiende, at hvis jeg var kommen i Foraaret 1911 før Norge med et Laan paa lignende Vilkaar som det norske, saa vilde han og hans Venner have revet Hovedet af mig. Det sagde det ærede Medlem ikke direkte, men det laa i hans Udtalelse, og deri har han Ret. Men saa sagde det ærede Medlem, at jeg skulde have gjort det alligevel. Der er som sagt intet, der i mindste Maade kunde tyde paa, at et Laan af den dobbelte Størrelse af det Laan, Norge fik, kunde vi faaet paa lignende Vilkaar; Vilkaarene vare blevne væsentlig ringere. — Dernæst skal jeg sige, at det at forelægge et Løvforslag, enten det smager eller ikke, naar man mener, det er det rigtige, man gør, og saa tage Angrebene derfor — det er netop det, jeg nu gør i dette Øjeblik.

Formanden: Folketingsmanden for Skanderborg Amts 4de Valgkreds har Ordet for en kort Bemærkning.

P. Th. Nielsen: Det ærede Medlem for Københavns 4de Valgkreds (Schovelin) sagde overfor mig, at jeg søgte at fordunkle Sagens Kærne, men det er netop det ærede Medlem, der sammen med andre ærede Medlemmer søger at fordunkle Sagens Kærne. Det ærede Medlem vilde be-